

LA CORONA D'ADVENT

Els símbols ens ajuden a celebrar millor. L'Advent el celebrem a partir de pregàries, cants, altres elements simbòlics, i sobretot les lectures bíbliques que ens introdueixen en el seu sentit. Però també ens pot ajudar, tant a l'església com en l'ambient de la família, de l'escola, dels locals parroquials..., el símbol senzill de la corona d'Advent.

Origen i significat

La corona d'Advent és un costum vingut del nord d'Europa que ha arrelat ja entre nosaltres. Consisteix en una corona de branques verdes, col·locada en un lloc visible i digne, que té col·locades quatre espelmes vistoses, que representen els quatre Diumenges del Temps d'Advent.

Els ciris poden ser del mateix color, per exemple de color morat, que és el color propi dels ornaments en l'Advent (el tercer diumenge, conegut com el *Gaudete*, es pot posar de color rosa). O bé de quatre colors diversos que poden tenir també el seu propi simbolisme: el **morat** (o **blau**), que simbolitza l'esperit de vetlla, d'atenció; el **verd**, que representa l'esperança; el **rosa** (o **vermell**), que simbolitza l'alegria; i el **groc** (o **blanc**), que representa la presència lluminosa de Déu. En alguns llocs, el dia de Nadal es conserva la corona i s'hi afegeix al mig un ciri blanc més gros, que significa l'arribada de Jesús, per a la qual ens hem estat preparant durant tot l'Advent. Jesús és la llum del món, que amb la seva vinguda ens il·lumina i ens omple d'esperança, de joia, i per això cal vetllar i preparar-s'hi bé.

També és molt adient tenir ben a prop una imatge de santa Maria (si pot ser sense l'infant, la imatge pròpia de la Mare de Déu de l'Esperança, jove i embarassada), ja que ella encarna com ningú les actituds pròpies de l'espera del Senyor que volem viure durant l'Advent.

On i com

A casa, a l'escola, als locals de la catequesi... i també a l'església. El primer Diumenge d'Advent encenem el primer ciri. El segon diumenge el primer ja està encès, i encenem el segon. I així successivament amb el tercer i el quart.

Quan fem aquest ritu **en la litúrgia dominical**, l'espelma s'encén immediatament després de la salutació del celebrant, el qual n'introdueix el sentit. Mentre s'encén el ciri, es pot reprendre el cant d'entrada amb una altra de les seves estrofes*, o bé es llegeix una pregària (n'oferim uns possibles textos més endavant), o bé es fan les tres invocacions de l'acte penitencial seguides del «Senyor tingueu pietat...». Amb el benentès que l'encesa del ciri de la corona d'Advent pot substituir l'Acte penitencial de la missa, igual com passa altres vegades en què hi ha algun altre element litúrgic al començament de la missa (els salms de Laudes o Vespres

quan es resa la missa amb la Litúrgia de les Hores, la benedicció dels rams el Diumenge de Rams, la benedicció de les candeles el dia de la Candelera...). També pot ser bo, el primer Diumenge d'Advent, abans d'encendre el primer ciri, beneir la corona que hem col·locat al presbiteri.

Quan el ritu es fa **a casa, a l'escola, a la catequesi...** l'encesa del ciri pot anar acompanyada d'un espai de pregària amb algun cant, text bíblic, comentari, oració, Parenostre...

- * El cant d'entrada per al temps d'Advent proposat per la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense (A *vós elevo la meva ànima*, MD 501-1), incorpora una primera estrofa que es canta cada diumenge (al principi), i una segona estrofa pròpia per a cadascun dels quatre diumenges (es canta mentre s'encén el ciri corresponent).

Oració per beneir la corona d'Advent

Déu i Pare nostre, la terra s'alegra en aquests dies, i la vostra Església desborda de goig davant del vostre Fill, el Senyor, que s'acosta com a llum esplendorosa per il·luminar els que estem en les tenebres de la ignorància, del dolor i del pecat. Ple d'esperança per la seva vinguda, el vostre poble ha preparat aquesta corona i l'ha guarnida amb ciris. Ara, doncs, que comencem el temps de preparació per a la vinguda del vostre Fill, us demanem, que, mentre augmenta cada setmana la il·luminació d'aquesta corona, encenent cadascun dels quatre ciris, a nosaltres ens il·lumineu amb l'esplendor d'aquell que, per ser la llum del món, il·luminarà totes les foscores. Ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Pregària per dir mentre s'encén el ciri corresponent de la corona

Primer diumenge

Encenem, Senyor, aquesta llum,
com qui encén la seva llàntia
per sortir, en la nit,
a l'encontre de l'amic que arriba.
En aquesta primera setmana d'Advent
volem alçar el cap i estar a punt
per esperar-vos,
per rebre-us amb alegria.
Moltes foscores ens envolten,
les nostres mandres i les nostres pors
ens tenen adormits.
Volem mantenir-nos
desperta i vetllant,
perquè vós ens porteu
la llum més clara,
la pau més profunda
l'alegria més veritable.
Veniu, Senyor Jesús!

Segon diumenge

Els profetes mantenien encesa
l'esperança d'Israel.
Nosaltres, com un símbol,
encenem aquesta segona espelma.
La soca tallada està rebrotant,
el desert està de festa, l'estepa floreix...
La humanitat sencera s'estremeix
perquè Déu s'ha sembrat
en la nostra carn.
Que cadascun de nosaltres, Senyor,
us obri la seva vida perquè hi broteu,
perquè hi floriu, perquè hi naixeu,
i mantingueu en el nostre cor
encesa l'esperança.
Veniu, Senyor Jesús!

Tercer diumenge

En la foscor s'ha encès una llum,
en el desert s'ha sentit el crit d'una veu.
Arriba la gran notícia: El Senyor és a punt d'arribar!
Prepareu els seus camins, perquè ja s'acosta.
Adorneu la vostra ànima
com una núvia que s'engalana el dia del casament.
Ja és aquí el missatger.
Joan Baptista no és la llum,
sinó el qui ens anuncia la llum,
Quan encenem aquesta tercera espelma
cada u de nosaltres vol ser torxa vostra perquè brilleu,
flama vostra perquè escalfeu.
Veniu Senyor, a salvar-nos
ompliu-nos amb la vostra llum,
escalfeu-nos en el vostre amor!
Veniu, Senyor Jesús!

Quart diumenge

En encendre aquest quart ciri,
el darrer diumenge,
pensem en ella, en Maria, la mare.
Ningú no us va esperar amb més ànsia,
amb més tendresa, amb més amor.
Ningú no us va rebre amb més alegria.
Dintre seu vau créixer
com el gra de blat creix dintre la terra fecunda.
I els seus braços van ser per a vós
el més bell bressol.
També nosaltres ens volem preparar així:
en la fe, en l'amor, i en el camí de cada dia.
Senyor, veniu a salvar-nos!
Veniu, Senyor Jesús!